

14—16. Саран горят, Тодор ги гледа. *Д. 55, 5.* Злати ябълки собираше. В бѣло ги джевре туряше. *Д. 53, 12—13.* Дърва ъ брала, сама ги кла-
ла. *Д. 56, 20.* Во друмо'и да'и оста'ите. *М. 55 р. 71.* У тѣхъ (си),
къ себѣ домой: Стоянтъ у тѣхъ отиде И на мама си думаше. *М. 76.* Чи
Никола у тѣхъ отиде, И на врата похлопа. *М. 92.* Момченци, кату
утивалу иднѣ заранѣ на шулоту, видалу, чи бѣжтъ едно кучи, дагу пач-
рицѣтъ да купи кучинциту и гу занелу у тяхъ. *Ч. 250.* Скоро ще са
свършатъ мжкытъ на живота имъ, или ще стигнатъ у тѣхъ си. *Т. 34.*
Имане не намѣрили, а са върнале у тѣхъ си съ надути отъ бой очи.
Л. Д. 76 р. 181. Често мѣстоименныя форми стоятъ пласонастически:
Коя Марку ли му говореше. *М. 9.* Тамо го найде (Ява) Петре вой-
вода, Къде си распичелъ до два шатора. *М. 156.* Богъ ми сж убилъ моя
свекарва. *М. 16.* Вину си гу наслужиха. *Д. S. 4, 15.* Да бѣфъ брала
бѣло платно, Биѣ ъора заградила. *М. 5.* Кога бѣше пленъ по земя,
Янкула го поплени'е.—Яника ъ поплени'е. *М. 110.* На фабрикантитѣ
имъ поносяше да си набавятъ машини. *Л. Д. 75 р. 115.* Сега на ка-
питанина му са дожеляло. *ib. 150.* И царъ имъ велить на чо'адари.
М. 50 р. 60. Мѣстоименія 3-го лица могатъ стоятъ и въ удвоенной
формѣ: нѣму му, нѣгу го, нѣй и, нѣя я, тѣхъ ги, тѣмъ имъ, какъ напр.:
Похални си отъ тѣзи питички; тѣхъ ги ги пражки мойта Марийка. *Зк. 206.*
Честъ ги тѣхъ посрѣща И добро живѣне. *Л. Д. 76 р. 156.* Ми
найдо'е бунаръ баталиа, И нимъ имъ сѣ студна вода спило. *М. 142.*
Излегла змѣа голема—Нези ѣ тапнѣ даваха До три фурни вруѣа леба.
Тапнѣ ѣ нези даваха по три девойки хъбави. *В. 347.* Кога сѣ врати
сѣ вода въ рѣце, Нейзъ ѣ рече Петре войвода. *М. 156.* Лю ми е мило
наймило, Мжкото дете малеѣко! Кой ке го него повие? *В. 3.* На Севда
не ѣ текнува, На назади да погледне, Оти нея ѣ преглеждатъ. *М. 204.*
Па кинисай ти по нея, Да ѣ нея ги преглеждашъ, Сѣ твоятъ очи да
вѣрувашъ. *М. 204.* И Мадделена, която отъ радостъ подлудѣла, като
го видѣла, и нѣму му отивало тука много по-добрѣ, той са тука бла-
годари. *Л. Д. 75 р. 148.* Косвенные надежи отъ мѣстоименія и упот-
ребляются и въ значеніи указательнаго мѣстоименія: Който каквото
търси, него и намира. *Л. Д. 74 р. 242.* Лососина прѣзъ него врѣме на
годината са не намирала. *ib. 75 р. 160.* Синови, деветъ синови! Като
ѣдете и пийте, Какво ще да ва попита, Кой що му е мило, драго, Нею,
синови, да стора. *М. 99.* Въ неѣ стаѣ иматъ общо огище. *Пк. 31.*
На неѣ ось ѣ наврѣна главина. *ib. 67.* Надъ него тръпне настилать
лайна. *ib. 69.* Ако сте слушали, може бы да ви сж приказвали, че отъ
росж ся правило злато не дѣйте го вѣрва. Това ся казва на гатанкѣ.